

[Finansministeren.]

Hr. Lysholt Hansen rettede til sidst et spørgsmål til mig vedrørende det af hypotekbanken hjemtagne lån fra Tyskland på 154 mill. kr. Det er rigtigt, at man i hypotekbankens bestyrelse på det tidspunkt, jeg havde samråd med finansudvalget, overvejede, som man har gjort det tidligere — vil jeg gerne fremhæve — at anbringe en del af hypotekbankens likvider i obligationer, indtil man skal udlåne midlerne til kommunerne. Og det er rigtigt, at regeringen i og for sig betragtede denne fremgangsmåde som en rimelig fremgangsmåde under nuværende omstændigheder, hvor kommunernes investeringsaktivitet og deres optagning af lån på markedet i forvejen er meget stor, således at man ikke i indeværende år skulle stille nye midler til rådighed for kommunerne. Men efter at dette var blevet omtalt i dagspressen, har man besluttet at lade de penge, der er kommet ind, disse 154 mill. kr., indestå på hypotekbankens konto i Nationalbanken, hvor de står endnu. Jeg kan i øvrigt over for hr. Lysholt Hansen fremhæve, at der ikke på noget tidspunkt er foretaget noget i denne sag eller har været nogen overvejelse i gang, som ikke har været i fuld overensstemmelse med Nationalbankens direktion.

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne have lov til at takke ministeren for svaret vedrørende hypotekbankens eventuelle køb på obligationsmarkedet. Jeg forstår nu, at sådanne køb, efter at det var kommet offentligt frem, ikke har fundet sted. Det bekræfter ministeren nu. Men jeg skal ikke nægte, at det, at vi får oplysning om disse tanker og overvejelser i finansudvalget fortroligt, er meget ubehageligt, og jeg mener også u hensigtsmæssigt og også urigtigt. Jeg er glad for, at købene ikke er sket, men man kan jo ikke glemme, at det altså havde været regeringens tanke, at hvis det kunne være holdt hemmeligt, skulle man have brugt hypotekbanken til at lave kurspleje,

og jeg synes, det må være helt klart, at dispositioner af den art ikke kan foretages og ikke bør kunne foretages bag ryggen af folketinget, bag lukkede døre i regeringen.

Vi kan på Nationalbankens løbende balance aflæse, hvorledes Nationalbanken arbejder med køb og salg af obligationer, og da kan det ikke være rimeligt og rigtigt, at regeringen på denne måde forsøger — nu mislykkedes det — at lave kurspleje ad anden vej, fordi hypotekbanken også hører under finansministerens ressort, specielt fordi denne politik jo er direkte imod den, som Nationalbanken ellers har anvist, og som regeringen har givet tilslutning til, at man nu ikke vil lave kurspleje fra Nationalbankens side.

Jeg skal ikke nægte, at jeg synes, det er en meget ubehagelig sag. Jeg er vel vidende om, at det før har været drøftet at foretage noget sådant, og jeg ved også, at de radikale har været meget imod det, og ikke mindst derfor var vi noget overraskede over at høre, at der lå sådanne tanker, som altså skulle være hemmeligholdt. Det må være sådan, at landets økonomi ligger åben, så man ved, hvilke officielle statsinstitutioner der er købere på obligationsmarkedet. Men jeg takker for oplysningen om, at der altså ikke er sket køb.

Finansministeren (Poul Møller): Som jeg nævnte tidligere, er der ikke sket noget og har ikke været nogen hensigt om, at der skulle ske noget bag Nationalbankens ryg. Der har været fuld overensstemmelse imellem banken og regeringen og hypotekbankens bestyrelse om, at man i denne situation, hvor pengene ikke umiddelbart skulle bruges til kommuneudlån, anbragte de midler, der var ledige ved hjemtagelse af det tyske lån, i obligationer, hvilket i øvrigt i situationen havde været en ganske naturlig anbringelse. Hermed menes ikke, at hypotekbanken skulle drive kurspleje, kurspleje er jo noget andet, men simpelt hen en anbringelse på samme måde, som ATP anbringer sine midler i obligationer